

Leagănul „Vrstei de aur“ a operei românești, Teatrul Lyric din București, sediul Companiei Grigoriu, în Piața Valter Mărăcineanu, de lângă Cișmigiu (s-a năruit la cutremurul din 1940). O ilustrată din anul 1910, trimisă de N. Leonard și alți colegi lui A. Demetriade.

Pentru premiera absolută din 13 noiembrie 1884 a Scrisorii pierdute, însuși I. L. Caragiale l-a distribuit pe Ion Niculescu în rolul lui Nae Cațavencu, rol pe care actorul l-a întrupat cu strălucire pe scena Teatrului Național aproape trei decenii. S-a fotografiat deseori în costumul popularului personaj, în spectacol, dar și în decor improvizat, ca în acest prim-plan cu valoare documentară (cca. 1910).

memoria arhivei

Maria Filotti, așa cum a imortalizat-o „cartea poștală“. În splendoarea tinereții, în stagiunea debutului pe prima scenă a țării, 1907—1908. Ne-o putem imagina în tumultuoasa Vidra, din drama lui Hasdeu, primul ei rol la Teatrul Național și prima biruință, pe această domnișoară cu suavități de album ?

Rubrică realizată de
Ionuț NICULESCU